

T e č n o u č i l o.

Kazavni poduk.

Skedenj.

Snova. Gumno (skedenj, pod), žitnica, žito; serp, cepec, rešeto; šenica, seno, slama; senene vile, kosa, grablje.

Učilo. Suho žitno snopovje skladajo iz kozelca, in ga zvozijo v skedenj ali na pod. Snopi so s poresli povezani. Mlatiči nasade snope po skednji v dve versti, ter jih mlatijo s cepci, ali pa jih na gumnišču s konji manejo. Žito zvejejo z vevnico, ločijo pleve in slamo, ter ga spravijo v žitnico ali kaščo. Ktero žito se mlati? katero mane? — Serp ima krivo klinjo in lesen rog. S serpom žanjejo žnjice žito, pa tudi kake druge zelišča. — Cepec ima dolg lesen ročnik, na katerem je lesena batica navezana. S cepcom mlatijo mlatiči žitne snope. — Rešeto je leseno in okroglo; dno ima spleteno iz viter, ali iz drata. Reta je veliko rešeto. Skozi rešeto ali reto se zernje preseje. — Senica se imenuje kraj, kamor se senó spravlja. — Senó je suha trava. Kaj je otava? Slama je pšenična ali pšeničnica, režena ali reženica, ovsena ali ovsenica, bobova ali bobovina, grahovka, ječmenova ali ječmenica, lečevina, ajdovica, prosenica i. t. d. Slama se poveže v otepe ali se poškopa v škopnike. Slamo spravijo na svisli. Čemu je slama? čemu otepi in škopniki? — Senene vile so lesene, in imajo dva ali več krivih rogljev. — Kosa ima dolgo klinjo, ktera je nasajena na dolgem lesenem ročniku, kateri ima za desno roko kljuko, za levo pa deržaj. S koso kosé ali sečejo kosci po travnikih in senožetih i. t. d. travo, pa tudi po polji deteljo, sternišče i. t. d. Pravijo da ima smert tudi kosó, zakaj? — Grablje so lesene, in imajo čeljust z zobmi in ročnik. Z grabljami se grabi senó, detelja i. t. d. Nekatere grablje imajo tudi železne zobe. Z železnimi grabljami se kamnje grabi. — Na podu ali v skednji so še: trebilo ali veternica, metla, lopata, mera, mernik, polovica, četertinka, vréci i. t. d. Kakšne, in čemu so vse te reči?